

20 APRIL 1956 12-02-007

2. side. 20.4.56

Teater og Moralsk Opprustning

Moralsk Opprustning har funnet at skuespill er en effektiv form for å føre sin appell ut til folk. Dette er ikke nytt. Teatret slik vi kjenner det skylder vel sin opprinnelse at kirken for århundrer siden fant ut det samme.

Forsåvidt står et skuespill som Peter Howards «De virkelige nyheter», som en gruppe av Moralsk Opprustning nå har vist i to kvelder i Mo, på et begynnertrinn, ved at budskapet er det eneste forfatteren har tatt hensyn til. De rent kunstneriske krav har ennå vært av underordnet betydning for ham (hvis ikke sannheten er at Peter Howard ingen dramatiker er).

Resultatet er blitt et skuespill som er propaganda på enkleste plan: En utenriksminister samarbeider med en avis, ledet av en godtroende, men i avisas tjeneste skruppelløs sjefredaktør, og med en hardkokt, kynisk nyhetsredaktør, for med uhederlige midler å velte regjeringen så utenriksministeren kan bli statsminister. Men yngstemann i redaksjonen får lese en tale av Frank Buchman, skaperen av Moralsk Opprustning, og begynner å praktisere det talen lærer ham. Resultatet blir at først nyhetsredaktøren, så utenriksministeren, som først avsløres ikke bare som maktsjuk og uhederlig i politisk taktikk, men også som korrupt, forvandles, og mens glederdestårer triller nedover ansiktet på sjefredaktøren, som også er forvandlet, blir det første-sideoppslaget som skulle velte regjeringen istedet en bekjennelse av egne feil, og dagens leder får samme overskrift som

Buchmans tale: «Den nye statsmannskunst som gjør slutt på forvirringen». Hokus pokus, og verden er langt på veg frelst.

Et synlig resultat av forvandlingen er at den gjennom mange år i spaltene undertrykte kvinnelige journalisten får en hel spalte på første side — med navn under! — til et referat fra en hundeutstilling, og vi får forstå at teateranmelderen både kommer til å være litt heime hos kona si og også se de forestillingene han skal anmelde. Den eneste som av hensyn til budskapet ikke trenger å forvandles er en sekretærtype, som forfatteren har laget slik at han er et ønskeobjekt for en kommisjon som gransker uamerikansk virksomhet.

Jeg kan ikke skjønne at dette er hederlig teater, om en skal legge teatrets mål på det Tilbake står da stykkets appell, som etter min mening svekket ved neglisjeringen av alle krav til virkelighetstro handling, persontegning osv., men som underbygges ved at bra mennesker ofrer tid og evner til å være med å spille dette, og ved dårlig det bære det budskapet de tror på ut til folk. En professor ved Universitetet i Oslo spiller såleis utenriksministeren. I det ligger naturligvis en sterk appell fra scene til sal.

Etter forestillingene ble en del av den gruppen av Moralsk Opprustning som var med på besøket i Mo, folk fra forskjellige land, presentert for publikum, og i korte taler gjorde noen av dem rede for hva Moralsk Opprustning betød for dem.

O. M.

Rana Blad. (Art.)
Redaktøren Ole Mose.